

Ημερίδα Πρεσβυτερών και μητέρων κληρικών στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας - Βεροίας Παντελεήμων: Η οικογένεια ως «κατ' οίκον Εκκλησία» (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων των «Λ΄ Παυλείων», την 1η Ιουνίου, στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας έλαβε χώρα η καθιερωμένη ημερίδα πρεσβυτερών και μητέρων των αγάμων κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

“Η οικογένεια έχει όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της Εκκλησίας, που πιστοποιούνται με τη διαβεβαίωση του Χριστού ότι είναι και ο ίδιος ανάμεσά τους. Συγχρόνως όμως αποδεικνύεται πόσο επιτυχής ήταν η επιλογή του πρω-τοκορυφαίου αποστόλου Παύ-λου να χαρακτηρίσει τις χριστια-νι-κες οικο-γένειες ως «κατ' οίκον» Εκκλησίες. Και εάν αυτός ο χαρακτηρισμός ισχύει

για κάθε χριστιανική οικο-γε-νεια, ισχύει πολύ περισσότερο για μία ιερατική οικογένεια, η οποία έχει επιπλέον την ευλογία ένα μέλος της, είτε ο σύζυγος είτε ο υιός να είναι κληρικός, να είναι ιερέας και λειτουργός του Θεού, γεγονός που δίδει ακόμη μεγαλύ-τερη χάρη στην κατ' οίκον Εκκλη-σία της ιερατικής οικογενείας, αυξάνει όμως και την ευθύνη της έναντι και των συνανθρώπων μας και των ενοριτών αλλά και έναντι της Εκκλησίας και του Θεού", ανέφερε μεταξύ άλλων ο [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) στην ομιλία του.

Νωρίτερα τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου, ο οποίος χειροθέτησε Πρωτοπρεσβύτερο τον π. Αριστείδη Στόϊου, εφημέριο της ενορίας του Καλοχωρίου.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Αντιγονιδών Αρχιμ. Παύλος Σταματάς, ενώ στο τέλος **τελέστηκε μνημόσυνο** με την ευκαιρία της συμπληρώσεως είκοσι ετών από την εις Κύριον Εκδημίαν της μακαριστής Βασιλείας Καλπακίδου, κατά σάρκα μητρός του Ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος.

Η ημερίδα, την οποία παρουσίασε ο Υπεύθυνος του Γραφείου Εξωτερικής Ιεραποστολής Πρωτοπρ. Νεκτάριος Σαββίδης, είχε ως θέμα: «Κατ' οίκον Έκκλησία» και εισηγήσεις ανέπτυξαν η κ. Χάρις Δημητρακούδη, θεολόγος - παιδαγωγός, η οποία ανέπτυξε το θέμα: «Η χριστιανική οικογένεια ως κατ' οίκον Εκκλησία» και ο Αρχιμ. Χερουβίμ Τσίνογλου, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Η συμβολή της οικογενείας και της μητέρας στην ιερατική κλήση».

Η ημερίδα ολοκληρώθηκε με γεύμα που παρέθεσε η φιλόξενη ενορία της Παναγίας σε όλους τους συμμετέχοντες.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων εξέφρασε ευχαριστίες προς τους εκλεκτούς ομιλητές και προς τον προϊστάμενο της ενορίας και Αρχιερατικό Επίτροπο Αλεξανδρείας Αρχιμ. Διονύσιο Ανθόπουλο και τους συνεργάτες του για τη φιλοξενία, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

Από τις πρώτες έκδηλώσεις πού συμπεριλάβαμε στό πρόγραμμα τών «Παυλείων», όταν πρίν από τριάντα χρόνια καθιερώσαμε αυτό τόν κύκλο έκδηλώσεων, τόν άφιε-ρω-μένο στόν ιδρυτή τής τοπικής μας Έκκλησίας, πρωτοκορυφαίο άπόστολο Παῦλο, καί τίς όποιες πραγματοποιοῦμε τόν Ιούνιο κάθε ἔτους, εἶναι ἡ Ἡμερίδα γιά τίς πρεσβυτέρους καί τίς μητέρες τών κληρικῶν τής Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως.

Ὁ λόγος αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως καί τῆς ἐπιλογῆς ἦταν, γιατί ἐσεῖς οἱ πρεσβυτέρους καί οἱ μητέρες τών ἀγάμων κληρικῶν εἴστε, μετά τούς ἱερεῖς συζύγους σας ἢ παιδιά σας, ἀπό τούς πιό στενοῦς καί σημαντι-κούς συνεργάτες τῆς τοπικῆς μας Έκκλησίας.

Εἴστε ἐσεῖς πού μέ τή στήριξη καί τή συμπαράστασή σας στούς ἱερεῖς μας, ἀλλά καί μέ τίς ιδέες καί τίς πρωτοβουλίες σας μπορεῖτε νά προσφέρετε καί προσφέρετε πολύ-τι-μο ἔργο στήν ἐνορία σας καί στούς ἀδελφούς μας.

Ὅπως καί τά προηγούμενα χρό-νια, ἔτσι καί φέτος, δέν θά μπο-ροῦ-σε, κατά συνέπεια, νά λείπει ἀπό τό πρόγραμμα τών τριακοστῶν, «Παυ-λείων», ἡ Ἡμερίδα τών πρεσβυ-τερῶν καί τών μητέρων τών κληρικῶν μας, ἡ όποία φιλο-ξενεῖται αὐτή τή φορά κάτω ἀπό τή σκέπη τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου μας, στόν ναό τῆς

Παναγίας τῆς Ἀλεξανδρείας.

Σᾶς καλωσορίζω, λοιπόν, ὅλους μέ πολλή χαρά, τόσο τίς πρεσβυ-τέρες ὅσο καί τούς ἐκλεκτούς ὁμι-λητές μας, τούς ὁποίους θά ἔχουμε τή χαρά νά ἀκούσουμε στή συνέ-χεια.

Τό θέμα τῆς σημερινῆς Ἡμερίδος εἶναι, ὅπως γνωρίζετε, ἡ «Κατ' οἶκον Ἐκκλησία».

«Κατ' οἶκον Ἐκκλησία» εἶναι μία ἔκφραση ἡ ὁποία χαρακτηρίζει, θά λέγαμε, τόν ἀπόστολο Παῦλο, γιατί εἶναι ὁ πρῶτος πού τήν εἰσάγει καί τήν χρησιμοποιεῖ στίς ἐπιστολές του, ἀναφερόμενος στίς οἰκογέ-νει-ες μελῶν τῆς χριστιανικῆς κοι-νότητος, τῆς Ἐκκλησίας, διαφό-ρων πόλεων.

Τήν χρησιμοποιεῖ δύο φορές ἀνα-φερόμενος στούς ἀγαπημένους συνεργάτες του, τόν Ἀκύλα καί τήν Πρίσκιλλα, στήν πρὸς Ρωμαίους καί στήν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή του, ἀλλά καί στή Νύμφα ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Λαοδικείας, γράφο-ντας πρὸς τούς Κολασσαεῖς, καί πρὸς τόν Φιλήμονα.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν χρησι-μοποιεῖ τήν ἔκφραση αὕτη τυχαῖα. Ἡ ἐπιλογή του νά ὀνομάσει τήν οἰκογένεια ἢ εὐρύτερα τό συγγε-νικό περιβάλλον κατ' οἶκον Ἐκ-κλη-σία δέν ἀποδεικνύει μόνο τή σημασία πού ἀποδίδει στήν οἰκο-γένεια καί στόν ρόλο της γιά τήν πνευματική πρόοδο τοῦ κάθε μέλους της, ἀλλά ἐδράζεται καί στόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, «ὅπου δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἐμόν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμί κἀγώ ἐν μέσῳ αὐτῶν». Ὅπου εἶναι, δηλαδή, δύο ἢ τρεῖς συγκεντρωμένοι στό ὄνομά μου, λέγει ὁ Χριστός, ἐκεῖ εἶμαι καί ἐγώ, ἀνάμεσά τους.

Αὐτό δέν εἶναι Ἐκκλησία; Ἡ συνά-θροιση τῶν πιστῶν στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἴτε ὅταν τελοῦνται τά ἱερά μυστήρια, εἴτε ὅταν ἀκού-εται ὁ λόγος του, εἴτε ὅταν οἱ πι-στοί ἐργάζονται ἔργα ἀγάπης καί εὐποιίας στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι Ἐκκλησία. Ἀποτελοῦν τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί μαζί τους εἶναι φυσικά καί ἡ κεφαλή τοῦ σώματος, ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, ὁ ὁποῖος ἵδρυσε τήν Ἐκκλησία.

Δύο, τρεῖς ἢ περισσότεροι πιστοί συναπαρτίζουν καί τήν οἰκογέ-νεια. Ἐγιναν οἰκογένεια στό ὄνο-μα τοῦ Χριστοῦ, μέ τό ἱερό μυ-στήριο τοῦ γάμου, καί συνδέονται ἀκόμη στενότερα μεταξύ τους, κα-θώς ἀποτελοῦν ὅλοι μέλη τῆς Ἐκ-κλησίας, μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χρι-στοῦ, πού κοινωνοῦν τό Σῶμα του καί τό Αἷμα του στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Κι ἀκόμη, μέσα στήν οἰκογένεια ἐπι-τελεῖται τό ἔργο τῆς κατηχή-σεως τῶν νέων μελῶν τῆς οἰκο-γε-νείας, τῶν παιδιῶν, ἀλλά καί ἡ προ-σευχή τῶν μελῶν της, ὅπως ἐπιτε-λεῖται καί στήν Ἐκκλησία.

Ἔχει, λοιπόν, ἡ οἰκογένεια ὅλα τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τῆς Ἐκκλησίας, πού πιστοποιοῦνται μέ τή διαβεβαίωση τοῦ Χριστοῦ ὅτι εἶναι

καί ὁ ἴδιος ἀνάμεσά τους.

Συγχρόνως ὅμως ἀποδεικνύεται πόσο ἐπιτυχής ἦταν ἡ ἐπιλογή τοῦ πρω-τοκορυφαίου ἀποστόλου Παύ-λου νά χαρακτηρίσει τίς χριστια-νι-κές οἰκο-γένειες ὡς «κατ' οἶκον» Ἐκκλησίες.

Καί ἐάν αὐτός ὁ χαρακτηρισμός ἰσχύει γιά κάθε χριστιανική οἰκο-γέ-νεια, ἰσχύει πολύ περισσότερο γιά μία ἱερατική οἰκογένεια, ἡ ὁποία ἔχει ἐπιπλέον τήν εὐλογία ἓνα μέλος της, εἴτε ὁ σύζυγος εἴτε ὁ υἱός νά εἶναι κληρικός, νά εἶναι ἱερέας καί λειτουργός τοῦ Θεοῦ, γεγονός πού δίδει ἀκόμη μεγαλύ-τερη χάρη στήν κατ' οἶκον Ἐκκλη-σία τῆς ἱερατικῆς οἰκογενείας, αὐξάνει ὅμως καί τήν εὐθύνη της ἔναντι καί τῶν συνανθρώπων μας καί τῶν ἐνοριτῶν ἀλλά καί ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Θεοῦ.

Εὐθύνη βεβαίως ὑπάρχει γιά κάθε οἰκογένεια, διότι δέν ἄρκεϊ νά ὀνο-μάζεται «κατ' οἶκον Ἐκκλησία» καί στή συνέχεια τά μέλη της νά κά-νουν τό καθένα τή ζωή του, ἀδια-φορώντας γιά τήν Ἐκκλησία καί τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Χρειάζεται καί προσπάθεια. Χρειάζεται νά φροντί-ζου-με γιά νά ἀναδεικνύουμε τήν οἰκογένεια σέ «κατ' οἶκον Ἐκκλη-σία». Καί αὐτό ἐπιτυγχάνεται, ὅταν δέν βγάζουμε ἐμεῖς, μέ τίς ἐπιλογές μας, μέ τή ζωή μας, τόν Χριστό μέσα ἀπό τήν προσωπική καί τήν οἰκογενειακή μας ζωή καί στε-ρού-μεθα ἔτσι καί τή χάρη του.

Ὑπάρχουν ἀσφαλῶς συχνά προ-βλήματα καί δυσκολίες μέσα σέ μία οἰκογένεια, ἀκόμη καί μέσα στήν ἱερατική οἰκογένεια, ἰδιαίτέρως στήν ἐποχή μας, μία ἐποχή κατά τήν ὁποία τά παιδιά περνοῦν πολ-λές ὥρες τῆς ἡμέρας σέ ἓνα δύ-σκολο καί σκληρό ἐνίοτε σχολικό περιβάλλον, μέ πολλές καί κακές ἐπιδράσεις ἀπό τόν εὐρύτερο κύ-κλο τῶν συναναστροφῶν τους.

Ζοῦμε σέ μία ἐποχή πού τά παιδιά ἢ κάποια ἀπό αὐτά ἀντιδροῦν, ἐπα-ναστατοῦν καί θέλουν νά ἀπομα-κρυνθοῦν ἀπό τά συνετά καί εὐσεβῆ χριστιανικά πρότυπα πού ἔχουν μέσα στό σπίτι τους.

Ὅλα αὐτά εἶναι κατανοητά καί ἀνθρώπινα καί δυστυχῶς συμβαί-νουν. Ἄς θυμηθοῦμε τήν περίπτω-ση τοῦ Δημᾶ, τοῦ νεαροῦ συνερ-γάτου τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πού ἀνῆκε, θά μπορούσαμε νά ποῦμε, στήν κατ' οἶκον Ἐκκλησία τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου. Κι ὅμως ἐλκύσθη-κε ἀπό τή λάμψη τοῦ κόσμου καί, παρότι εἶχε ἓνα τόσο λαμπρό πρό-τυπο δίπλα του, τόν μέγα ἀπό-στο-λο Παῦλο, τόν ἐγκατέλειψε «καί ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην», γιά νά ζήσει τίς ἀπολαύσεις τοῦ κό-σμου, γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «Δημᾶς με ἐγκατέλιπεν».

Αυτό δέν σημαίνει βέβαια, ὅτι ἐμεῖς δέν θά πρέπει νά προσπαθοῦμε, ὥστε ἡ οἰκογένειά μας καί κυρίως ἡ ἱερατική οἰκογένεια νά λειτουργεῖ ὡς κατ' οἶκον Ἐκκλησία. Καί αὐτό φυσικά μέ σεβασμό πρωτίστως στίς ἀνάγκες καί στίς ἰδιαιτερότητες τοῦ κάθε μέλους της, καί ἔχοντας ὑπόψη μας ὅτι δέν ὑπάρχει καλύτερος τρόπος γιά νά διδάξει κανεῖς κάτι ἀπό τό παρά-δειγμά του.

Ἄν ἐμεῖς, ἐσεῖς, οἱ πρεσβυτέρους καί οἱ μητέρες τῶν κληρικῶν, ζεῖτε καί φέρεστε καί μέσα στήν οἰκογένεια ἀλλά καί ἔξω ἀπό αὐτήν, ὅπως καί μέσα στήν Ἐκκλησία, ζώ-ντας δηλαδή μία συνειδητή χρι-στιανική ζωή, ἀγωνιζόμενες νά ἐφαρμόζετε καί στά πιό ἀπλᾶ πράγ-ματα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί ἀκόμη ἐάν καθοδηγεῖτε σέ αὐτό μέ ἀγάπη, ὄχι μέ αὐστηρότητα, τά παι-διά σας, τότε ἡ οἰκογένειά σας δέν θά εἶναι μόνο στό ὄνομα κατ' οἶκον Ἐκκλησία, ἀλλά θά εἶναι στήν πραγ-ματικότητα.

Τότε θά ὑπάρχει καί μεγαλύτερη χάρη ἀπό τόν Θεό μέσα στήν οἰκο-γένεια καί πολλά πράγματα θά γίνονται εὐκολότερα ἀπό ὅσο νομί-ζουμε μέσα σέ αὐτήν.

Ἡ κατάσταση αὐτή, ὅπως καί ἡ ἡρεμία καί ἡ γαλήνη πού δημιουρ-γεῖ μεταξύ τῶν μελῶν τῆς οἰκογε-νείας, ἀνάλογη μέ αὐτήν πού ὑπάρ-χει μέσα στήν Ἐκκλησία, ὅπου κανεῖς π.χ. δέν διαπληκτίζεται μέ τόν ἄλλο, θά βοηθᾷ ὅλα τά μέλη τῆς οἰκογενείας, καί τά μικρότερα καί τά μεγαλύτερα, ἀλλά καί τόν ἱερέα σύζυγο καί πατέρα ἢ υἱό. Διότι, ὅταν μέσα στήν οἰκογένεια, ὅλοι ἔχουν τό ἴδιο πνεῦμα καί ἀγω-νίζονται γιά τόν κοινό στόχο, πού εἶναι ἡ βίωση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τότε

αυτό στηρίζει και αναπαύει τόν ιερέα, συγχρόνως όμως τόν απαλλάσσει και από τις δυσκολίες και τις δυσάρεστες καταστάσεις, τις οποίες θά μπορούσε νά αντιμετωπίσει μέσα στην ένορία και προ-σπα-θώντας νά κατευθύνει άλλους ανθρώπους. Συγχρόνως όμως τόν διευκολύνει πολύ περισσότερο, για-τί μία ιερατική οικογένεια πού λει-τουργεί ως κατ' οἶκον Ἐκκλησία, λειτουργεί και ως πρότυπο, χωρίς κἄν νά τό ἐπιδιώξει, και για τις άλλες οικογένειες. Και ὅπως, ὅταν ὑπάρχει κάποιο θετικό πρότυπο σέ μία οικογένεια, πολλοί εἶναι ἐκεῖ-νοι πού λέγουν, θέλουμε νά κά-νουμε τό α ἢ τό β', ὅπως ἐκείνη ἡ οικογένεια, ἔτσι συμβαίνει και στην περίπτωση αὐτή: κάποιοι θά θελήσουν νά ἀκολουθήσουν τό πρότυπο τῆς ιερατικῆς οικογε-νείας, χωρίς νά χρειαστεῖ νά πεῖ κάτι σχετικό ὁ ιερέας, ὁ ὁποῖος «κερδίζει», ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ ἡ λέξη, ἔτσι περισσότερη ἐκτίμηση και σεβασμό ἀπό τούς ἐνορίτες του.

Ἀντί, λοιπόν, ὁ ιερέας νά τούς σκανδαλίζει μέ τήν οικογένειά του, τούς ὠφελεῖ πνευματικά, και μπορούν και ἐκεῖνοι νά εἶναι χα-ρούμενοι και νά ἀγαποῦν ἀκόμη περισσότερο τόν πνευματικό τους πατέρα.

Μία τέτοια οικογένεια εἶναι ὄντως μία κατ' οἶκον Ἐκκλησία, πού ἀποτελεῖ και για άλλες οἰκο-γένειες τῆς ἐνορίας ἀλλά και για άλλες ιερατικές οικογένειες παρά-δειγμα και πρότυπο.

Θά σταματήσω ὅμως σέ αὐτές τις γενικές παρατηρήσεις, για νά παρα-χωρήσω τό βῆμα στους δύο ἐκλεκτούς ὁμιλητές μας, πού ἔχουν νά μᾶς ποῦν πολλά ἐνδια-φέροντα και ὠφέλιμα.

Πρώτη θά μᾶς ὁμιλήσει ἡ γνωστή και ἀπό άλλες φορές θεολόγος και παιδαγωγός κ. Χάρις Δημητρακού-δη, ἡ ὁποία ἔχει μακρά ἐμπειρία σέ θέματα οικογενείας. Τό θέμα πού θά πραγματευθεῖ σήμερα εἶναι «Ἡ χριστιανική οικογένεια ως κατ' οἶκον Ἐκκλησία».

Δεύτερος ὁμιλητής μας εἶναι ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμαν-δρί-της π. Χερουβίμ Τσίνογλου, ἱερο-κήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης και Ἀλμωπίας, ὁ ὁποῖος θά μᾶς ἀναπτύξει τό θέμα «Ἡ συμβολή τῆς οικογενείας και τῆς μητέρας στην ιερατική κλήση».

Τούς καλωσορίζω και τούς δύο και τούς εὐχαριστῶ θερμά και ἀπό καρδίας για τήν ἀγάπη και για τόν κόπο τους, και περιμένουμε μέ χαρά νά ἀκούσουμε ὅσα ἔχουν νά μᾶς ποῦν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK